

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan arviointi

Ohjaajat, vanhemmat ja yhteistyökumppanit

Leena Laakso

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön ko. (210 op.)

04/12

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön ko

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Leena Laakso	Sivumäärä 30 ja 9 liitesivua
Työn nimi Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan arviointi, ohjaajat, vanhemmat ja yhteistyökumppanit	
Ohjaava opettaja Nina-Elise Koivumäki	
Työn tilaaja ja työelämäohjaaja Pelastakaa Lapset ry, Kaisa Kontkanen	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyö tehtiin Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n hallinnoimalle Minä olen tärkeä -projektille. Minä olen tärkeä -projekti on tarkoitettu 5-9 luokkalaisille tytöille ja pojille ja lukiolaisille nuorille. Projekti on kaksivuotinen 2011–2012 ja sitä rahoittaa Raha-automaattiyhdistys. Toiminta on ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä.</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena oli saada Minä olen tärkeä -projektille arviointi miten se on onnistunut tehtävässään ohjaajien, vanhempien ja yhteistyökumppaneiden näkökulmasta. Tutkimuksen avulla Minä olen tärkeä -projekti saa arvokasta tietoa toiminnastaan sekä mitä kehitettävää olisi heidän toiminnassaan.</p> <p>Menetelmänä käytin arviointilomaketta. Lomakkeesta löytyi niin kvantitatiivisia kuin kvalitatiivisiakin kysymyksiä. Jokaiselle taholle oli oma arviointilomakkeensa. Ohjaajilta kysyttiin pääasiassa miten he kokivat projektin ja ovatko he saaneet apua ohjaukseensa. Vanhemmilta kysyttiin miten he kokevat toiminnan ja onko siitä ollut hyötyä lapselle. Yhteistyökumppaneilta tiedusteltiin kuinka paljon he tietävät pienryhmätoiminnasta ja miten Minä olen tärkeä -projekti koettiin.</p> <p>Tuloksista selvisi, että tyytyväisiä oltiin yhteistyöhön projektin työntekijöiden kanssa. Toiminta on ollut hyödyllistä ja onnistunutta. Ohjaajien käsikirja on koettu hyödylliseksi ja toiminta on ennaltaehkäisevää toimintaa. Vanhemmat olivat mielissään ryhmän maksuttomuudesta. He olisivat valmiita maksamaan toiminnasta. Lapset osallistuvat mielellään ryhmään ja uusia kavereitakin on löytynyt. Yhteistyökumppanit olivat sitä mieltä, että erityislapsien pienryhmätoimintaa ei ole tarpeeksi tarjolla. Vanhemmille voisi markkinoida toimintaa enemmän ja yhteistyökumppanit kaipaisivat tietoa itse projektista ja miten sillä menee nykyään.</p> <p>Opinnäytetyö on merkittävä alalleni, koska toiminta on ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä ja tutkimukseni avulla näemme miten se on toiminut yhdellä taholla. Jos koemme tämän hyväksi toiminta muodoksi voimme hyödyntää toimintaa myös muualla Suomessa.</p> <p>Joensuun Pelastakaa Lapset ry pystyy hyödyntämään tutkimustani toimintansa kehittämisessä. Tutkimustani pystyy myös hyödyntämään jos on harkitsemassa arvioinnin tekoa tai haluaisi alkaa tehdä tekemään ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä pienryhmätoiminnan muodossa.</p>	
Asiasanat ryhmätoiminta, arviointi, lastensuojelu, sosiaalinen vahvistaminen	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Programme in civic activity and youth work

ABSTRACT

Author Leena Laakso	Number of Pages 30 + 9
Title Minä olen tärkeä –project's small group activity evaluation, leaders, parents and partner in cooperation	
Supervisor Nina-Elise Koivumäki	
Subscriber and Mentor Save the Children Joensuu, Kaisa Kontkanen	
Abstract <p>This thesis was made for Minä olen tärkeä -project which is managed by Save the Children Joensuu. Minä olen tärkeä -project is meant to be 5-9-former girls and boys and high school ages. Project is a two-year project 2011-2012 and it's supported financially by Finland's Slot Machine Association (RAY). Activity is deterrent child welfare work.</p> <p>Thesis ambition was got to Minä olen tärkeä -project's evaluation how it's succeed in mission leaders, parents and partner in cooperation point of view. My research helps Minä olen tärkeä-project to get valuable information about project activity and what they can develop in their activity.</p> <p>I used evaluation form. You can find as quantitative as qualitative questions in the form. Each quarter has own evaluation form. It was mainly asked from instructors how they experienced the project and have they got any help to their leadership. It was asked from parents how they experienced activities and has it been usefulness for child. It was asked Partner in cooperation how much they know small group activity and Minä olen tärkeä –project experience.</p> <p>Research found out that expressed their satisfaction with the project co-workers. Activity has been useful and successful. Instructions Manual has been experience useful and activity is deterrent child welfare work. The parents were pleased with the group free of cost. They would be willing to pay for activity. Children like to participate in a group activity and new friends have been found. Partner in cooperation were of the opinion that the special children in small-group activity is not enough available. For parents were able to sell more small group activity and partner in cooperation could do with information about the project and how it goes today.</p> <p>Thesis is meaningful to my career because this activity is pre-emptive child welfare work and my re-search shows how it has worked in one quarter. If we experience this in good action form we could use this activity also elsewhere in Finland.</p> <p>Save the Children Joensuu can use my research development in their action. This research can be also use if someone is thinking evaluation action or want to start doing pre-emptive child welfare work in small group activity.</p>	
Keywords small group activity, evaluation, child welfare, social empowerment	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 Joensuun Pelastakaa Lapset ry	5
3 Minä olen tärkeä -projekti	7
3.1 Pienryhmätoiminta	7
3.2 Sosiaalinen vahvistaminen	8
3.3 Kolmas sektori	9
4 Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan arviointi	10
4.1 Tutkimuksen eteneminen	11
4.2 Kvalitatiivinen tutkimus	13
4.3 Kvantitatiivinen tutkimus	14
4.4 Arviointitutkimuksen luonne	15
5 Tulokset	16
5.1 Ohjaajien näkökulma projektin toiminnasta	17
5.2 Vanhempien näkökulma projektin toiminnasta	21
5.3 Yhteistyökumppaneiden näkökulma projektin toiminnasta	24
6 Johtopäätökset	27
6.1 Ohjaajien arvio toiminnasta	27
6.2 Vanhempien arvio toiminnasta	27
6.3 Yhteistyötahojen arviointi toiminnasta	28
6.4 Mitä yhteistä löytyi	28
7 Pohdinta	29
7.1 Tutkimuksen luotettavuus	30
7.2 Hyödyllisyys	30
8 Lopuksi	31
LÄHTEET	32
LIITTEET	33

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n Minä olen tärkeä -projektia pienryhmätoiminnan arviointia. Minä olen tärkeä -projektille arviointi antaa todella tärkeää tietoa heidän toiminnan onnistumisestaan ja he voisivat käyttää sitä hyödyksi projektin loppuraportissa. Toive arvioinnin tekemiseen tuli Joensuun Pelastakaa Lapset ry:ltä eli opinnäytetyön tilaajaltani. Arvioinnin kerääminen on heille hyvin tärkeää ja heitä helpottaa kovasti, kun teen sen heidän puolestaan, koska työntekijöillä on liian vähän työaika tähän.

Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n rooli meidän alalla on todella tärkeä, koska sen toimintaperiaatteet liittyvät selkeästi meidän alaamme. Sosiaalinen vahvistaminen on tärkeä osa koulutustamme ja Pelastakaa Lapset tekevät työtä, missä sosiaalisesti vahvistetaan lapsia ja nuoria. Mielestäni voittoa tavoittelemattomuus ja ennalta ehkäisevä lastensuojelutyö ovat todella tärkeitä. Meidän työhömmme kuuluukin juuri lasten ja nuorten hyväksi tehtävää työtä.

Opinnäytetyössäni vastaan tutkimuskysymyksen: Mikä Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnassa on onnistunut ja miten se koettiin vanhempien, ohjaajien ja yhteistyötahojen näkökulmasta. Valitsin tämän aiheen, koska olen itse ollut mukana Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n toiminnassa ja minua kiinnostaa, mitä yhteistyökumppanit, vanhemmat ja ohjaajat ovat tästä toiminnasta mieltä. Tutkimus antaa minulle mahdollisuuden tarkastella toimintaa ja voisinko itse mahdollisesti harkita samanlaista jossain muualla tulevaisuudessa. Tutkimus toimii myös hyvänä näyttönä töitä haettaessa. Ammattialalleni Minä olen tärkeä -projektin arvioinnin tekeminen on tärkeää, koska pienryhmätoiminta ja ryhmien ohjaaminen kuuluu työhömmme. Tutkimuksesta voi olla hyötyä muille samanlaista toimintaa harkitseville, koska silloin he tietävät, mitä voivat tehdä toisin ja paremmin.

2 Joensuun Pelastakaa Lapset ry

Joensuun Pelastakaa Lapset ry on valtakunnallisen Pelastakaa Lapset ry:n jäsen yhdistys. Yhdistys on toiminut Joensuussa jo 50 vuotta. Yhdistyksen tavoitteena on

toimia lasten ja nuorten hyväksi, jotka elävät vaikeissa olosuhteissa. Tavoitteena on myös edistää lasten oikeuksien toteutumista YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen mukaiseksi. Pelastakaa Lapset tekee ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä. (Joensuun Pelastakaa Lapset ry 2012.) Ennaltaehkäisevä lastensuojelutyö on työtä, missä ennaltaehkäistään lasten ja nuorten ongelmia. Esimerkiksi ehkäistään lapsen syrjäytymistä pois yhteiskunnasta. Yritetään vaikuttaa ongelmiin niiden syntysijoilla eikä vasta sitten kun asiat ovat menneet todella pahaksi. Tämän takia ennaltaehkäisevä toiminta on niin tärkeätä. Lasten ja nuorten hyvinvointi takaa heille ja muillekin terveen ja hyvinvoivan tulevaisuuden.

Kansalaisjärjestölle palkitsevaa ja ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä ovat tehneet sadat vapaaehtoiset. He ovat antaneet paljon omaa aikaansa ja resurssejaan kansalaisjärjestölle. Työtä on tehty vapaaehtoisten oman arkisen työn ohella. Toimirahat ovat pienet, mutta työtä tehdäänkin enemmän suurella sydämellä. Vapaaehtoisten tarve on nykypäivänä kasvanut suuresti. Vapaaehtoistyö, rahanavustukset sekä lahjoitukset takaavat Pelastakaa Lapset ry:n toiminnan jatkumisen myös tulevaisuudessa. (Joensuun Pelastakaa Lapset ry 2012.)

Joensuun Pelastakaa Lapset ry vaikuttaa myös vapaaehtoistyön kentällä, koska he hakevat joka vuosi vapaaehtoisia nuoriso-, sosiaali- ja hoitoalan opiskelijoita ohjaamaan pienryhmiä. Vapaaehtoisia ohjaajia löytyy kohtalaisesti, mutta varsinkin miesohjaajista on ollut pulaa. Joensuun Pelastakaa Lapset ry jatkaa edelleen lasten hyväksi tekemäänsä työtä. (Joensuun Pelastakaa Lapset ry 2012.)

Joensuun Pelastakaa Lapset ry järjestää joka kesä yhden lastenleirin, joka vaihtelee vuosittain pienten 7-9-vuotiaiden ja isojen 10–13 -vuotiaiden lasten välillä. He jatkavat ammatillisesti ohjattua lasten pienryhmätoiminnan kehitystä sekä myös yleisesti muita pienryhmätoimintoja. Joensuun Pelastakaa Lapset ry haluaa kehittää yhteistyötä enemmän lasten kanssa toimivien tahojen kanssa. Joensuun Pelastakaa Lapset ry tekee yhteistyötä Joensuun Pelastakaa Lapset Nuoret ry:n ja Itä-Suomen alue toimiston kanssa. (Joensuun Pelastakaa Lapset ry 2012.)

3 Minä olen tärkeä -projekti

Minä olen tärkeä -projekti on Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n hallinnoima kaksivuotinen projekti, 2011–2012. Projektipäällikkönä toimii Kaisa Kontkanen. Rahoittajana projektille toimii Raha-automaattiyhdistys. Minä olen tärkeä -projektin perimmäisenä ajatuksena on, että jokaiselle lapselle ja nuorelle ystävyys- ja kaverisuhteet ovat sosiaalisen ja emotionaalisen hyvinvoinnin kannalta tärkeitä. Niiden puuttuminen aiheuttaa yksinäisyyttä, johon liittyy masennus ja avuttomuus. (Joensuun Pelastakaa Lapset ry, 2011.)

”Yksinäisyys voi olla koko elämää hallitseva pahanolon tunne, jonka vaikutukset ulottuvat niin koulutyöhön kuin vapaa-aikaankin.” (Joensuun Pelastakaa Lapset ry, 2011.)

Projektin pienryhmätoiminta on täysin maksutonta ja se on tarkoitettu viidestä yhdeksään luokkalaisille tytöille ja pojille sekä lukioikäisille nuorille. Toiminnasta tiedotetaan koulujen kautta. Ryhmätoiminta on tavoitteellista eli ryhmäläiset tekevät yhdessä ohjaajien kanssa tavoitteet, miten he hyötyvät ryhmässä käymisestä. Esimerkkinä tavoitteesta on ”haluan saada lisää kavereita” tai ”haluan olla rohkeampi”. Tavoitteellisella toiminnalla pyritään saamaan luottamuksellinen, avoin ja keskusteleva ilmapiiri. Toiminnalla yritetään rohkaista ryhmäläisiä osallistuvaan vuorovaikutukseen. (Pelastakaa Lapset ry 2011.)

3.1 Pienryhmätoiminta

Pienryhmätoiminta käsitteenä on todella tärkeä Minä olen tärkeä -projektiin liittyen, koska se on keskeinen osa projektin toimintaa. Pienryhmätoiminnassa on kyse kasvu- ja oppimisprosesseista, jotka vahvistavat yksilöiden toimivuutta ja elämänhallintaa Hämäläinen (1998) mainitsee. (Muhonen & Lallukka & Turtiainen 2009, 11).

Pienryhmätoiminnassa tuetaan lasten ja nuorten koulunkäyntiä ja vahvistetaan heidän sosiaalisia valmiuksiaan. Toimintamuotona on vertaisryhmä, joka kokoontuu kerran viikossa vuoden ajan. Ryhmässä on kolmesta kuuteen samanikäistä lasta ja

nuorta. Pienryhmätoiminta on aina tavoitteellista toimintaa. Ohjaajat ja nuoret/lapset määrittelevät yhdessä tavoitteet. Käytännön puolelta katsoen ryhmän toiminta voi olla aktiivista harrastamista ja eri harrastuksiin tutustumista, jonka kautta sosiaaliset taidot vahvistuvat. Toisaalta taas ryhmässä voidaan myös keskittyä eri menetelmien avulla tunteiden nimeämiseen ja itseilmaisun opettelemiseen. Toiminta voi olla mitä tahansa, kunhan ne liittyvät tavoitteisiin. (Muhonen & Lallukka & Turtiainen, 2009, 14.)

3.2 Sosiaalinen vahvistaminen

Pienryhmätoiminnan perustana on yksilön vahvistuminen ja henkinen sekä fyysinen hyvinvointi. Sosiaalinen vahvistaminen on todella vaikea käsite määritellä, koska se on niin laaja, mutta nuorisolaki (72/2006) tarjoaa yhden tulokulman ymmärtää ja määrittää sosiaalista vahvistamista.

”Tässä laissa tarkoitetaan: sosiaalisella vahvistamisella nuorille suunnattuja toimenpiteitä elämäntaitojen parantamiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi” (Nuorisolaki 2§ 3 momentti).

Jos katsotaan kyseisen lain näkökulmasta niin sosiaalinen vahvistaminen tarkoittaa nuoren/lapsen kokonaisvaltaista tukemista, jolla tavoitellaan yksilön hyvinvoinnin lisäämistä ja sen edistämistä. Jokainen tarvitsee jossain elämänvaiheessa sosiaalista vahvistamista, tukea ja neuvontaa. (Lundbom & Herranen 2011, 6.)

Ennaltaehkäisevä lastensuojelutyöhön on sosiaalista vahvistamista, koska siinä on tarkoituksena tukea nuorta, jotta hän saisi kavereita ja rohkaistuisi kulkemaan itse kaupungilla. Hän saisi jo ennalta voimavaroja selviytyäkseen elämässä, ettei hän joutuisi masennukseen tai syrjäytyisi. Jos lapsi aina kokee itsensä ulkopuoliseksi eikä hänellä ole rohkeutta ottaa kontaktia muihin samanikäisiin lapsiin, niin voimme sosiaalisesti vahvistaa häntä ensin pienryhmässä ottamaan kontaktia muihin lapsiin ja vähitellen voimme toivoa, että hän avautuu ja kasvaa yksilönä. Palkitsevinta on kun huomaa lapsen voimistuneen ja kasvaneen ihmisenä. Lapsi kokee olevansa vahva kun hänellä on muita ympärillä, jotka jakavat hänen leikkinsä ja ajatuksensa.

3.3 Kolmas sektori

Kolmannella sektorilla tarkoitetaan yksityisen (yritykset) ja julkisen (valtio ja kunnat) sektorin rinnalla olevia järjestäytyneitä toimijoita kuten kansalaisten muodostamat ja johtamat yritykset, osuuskunnat ja säätiöt. Yleishyödyllisyys, eettisyys, voittoa tavoittelemattomuus, riippumattomuus, yhteisöllisyys, solidaarisuus, yksilöllinen valinnanvapaus, joustavuus ja vapaaehtoisuus ovat todella tyypillisiä suomalaiselle kolmannelle sektorille. (Harju 2003, 15–16.)

Kolmannella sektorilla voidaan tehdä myös identiteettityötä. Esimerkkinä voi sanoa, että erityisjärjestön merkitys voi olla tärkeä identiteetin luomistilanteessa, missä yksilön identiteetti kriisiytyy sairastumisen, vammautumisen tai muun kriisin uhatessa. Alan järjestö ei tarjoa vain materiaaleja ja vertaistukea vaan myös tietoa ja palveluja, joista saa ainesosia identiteetin uudelleen rakentumiseen. (Möttönen & Niemelä 2005, 71.)

Minä olen tärkeä -projektin kannalta tarkoittaa, että jos lapsi on syrjäytymisuhan alla tai käsittelee murrosiän asioita niin projekti tarjoaa lapselle vertaistukea kivan toiminnan kautta käsitellä asioita ja luoda omaa identiteettiään. Tärkeitäkin asioita käsitellään hienovaraisesti ja tarjotaan mahdollisuus puhua asioista tai olla puhumatta. Lapsi voi rohkaistua puhumaan ja toimimaan aivan uudella tavalla kun harjoitellaan asioita tutussa ympäristössä, tuttujen ryhmäläisten ja ohjaajien kanssa.

Yksilöllisyys ja yhteisöllisyys kuuluvat yhteen: yksilö vaikuttaa yhteisöön ja päinvastoin ja yksilöt tukevat toisia yksilöitä. Tärkeimmäksi nämä huomataan tilanteissa, jossa perhe-, suku-, naapuruus-, ystävyys, työtoveruus- ja muut vastaavat verkostot eivät toimi, niitä ei ole tai ne toimivat tuhoavasti. (Möttönen & Niemelä 2005, 72.) Yksilöllisyys ja yhteisöllisyys vaikuttavat kolmanteen sektoriin, koska he tekevät ihmisten kanssa tehtävää työtä. He ottavat työssänsä, joka päivä yksilöitä huomioon ja yksilö vaikuttaa yhteisöön omalla persoonallaan. Kolmas sektori ja järjestöt, jotka tekevät töitä sen periaatteiden mukaisesti ovat yhteisö. Tiiviissä

yhteistyössä keskenään olevat ihmiset huomaavat heti, jos toisella yhteisön jäsenellä on jokin hätänä. Silloin he ovat valmiita tukemaan toisiaan.

Minä olen tärkeä -projektiin tämä liittyy siten, että pienryhmissä toimitaan niin kuin pienessä yhteisössä, jokainen yksilö tukee ryhmää ja puolen vuoden aikana heistä voi muotoutua tiiviskin yhteisö. Yksilöt tukevat toisiaan ja näin saavat toisiltaan vertaistukea.

”Kolmannen sektorin järjestöjen voidaan ajatella olevan ”tilivelvollisia” järjestön ja sen toiminnan luonteen mukaan erityisesti järjestölleen, rahoittajilleen sekä muille sidosryhmille” (Koskela & Harju 2012).

Niin kutsutun ”tilivelvollisuuden” takia kolmannen sektorin toimijat haluavat kehittää ja muokata toimintaansa paremmaksi. Toiminnan kehittäminen onnistuu arvioinnin ja itsearvioinnin avulla. Arvioinnista nähdään suoraan mitä mieltä ihmiset ovat kyseisen järjestön toiminnasta.

Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n toiminta on osa kolmannen sektorin toimintaa, jolloin myös heidän toimintaansa luonnehtii voitto tavoittelemattomuus. Heidän toimintansa on täysin ilmaista ja vapaaehtoistyöntekijöiden voimavaroja hyödynnetään paljon. Joensuun Pelastakaa Lapset ry on myös hyvin avoin oman toimintansa kehittämiseksi ja he pyrkivät tekemään sitä arviointien kautta sekä kuuntelemalla muiden mielipiteitä heidän toiminnastaan.

Kolmannen sektorin rooli sosiaalisen vahvistamisen ja hyvinvoinnin tuottamisessa nykyään näkyy järjestöjen toiminnassa tehdä tavoitteellista lastensuojelutyötä. Suurin osa järjestöistä toimii niin, että osa heidän toimintaansa käsittää sosiaalisen vahvistamisen. Esimerkiksi SPR:n vanhustoiminta ja Pelastakaa Lapset ry:n tukihenkilötoiminta sekä MLL:n perhekahvilatyöskentely. Näiden kaikkien pohjalla on antaa aikaa ja

4 Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan arviointi

Joensuun Pelastakaa Lapset ry ehdotti minulle heidän projektinsa arviointia ja aikani pohdittua päätin hyväksyä aiheen. Kokonaisuudessaan opinnäytetyöni aiheeksi muodostui Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan arviointi, ohjaajien, vanhempien ja yhteistyökumppaneiden näkökulmasta. Pelastakaa Lapset ry käyttää opinnäytetyötäni osana heidän omaa projektiraporttiaan. Raporttiin pitää sisältyä arviointi projektin toiminnasta, koska heidän rahoittajansa Raha-automaattiyhdistys on pyytänyt sitä. Tämän takia käsittelen tässä itsearviointia, vaikka en ole itse projektityöntekijä.

RAY:n tukipotti lehdessä arvioinnilla vahvemiksi artikkelissa kerrotaan, että sekä ulkoinen arviointi, että itsearviointi tuottavat lähes poikkeuksetta uutta tietoa, josta on hyötyä, kun järjestö valmistelee ja kehittää uusia hankkeita tutkija arviointipäällikkö Tuomas Koskela huomauttaa. (Kytölä 2011, 10.)

Järjestöjä itsearviointiin kannustaa Koskela, koska itsearviointiin avulla järjestö voi muun muassa sitouttaa oman väkensä työhön – vapaaehtoiset ja palkatut. Mitä järjestö pitää tärkeinä, millaisia ovat sen vahvuudet ja missä asioissa voisi vielä parantaa? Näihin kaikkiin kysymyksiin voidaan saada vastaukset itsearviointiin avulla. (Kytölä 3/2011, 10.)

RAY:tä velvoittaa laki, jossa kehoitetaan seuraamaan myöntämiensä avustusten käytön tuloksellisuutta ja tarkoituksen mukaisuutta. RAY:n seurantapäällikkö Janne Jalavaa huolestuttaa itsearviointiin vähyys järjestöissä. Raha-automaattiyhdistys ei tule vaatimaan ulkopuolisen arvioijan käyttöä vaan he odottavat järjestön tuottavan heille tarpeellista tietoa ensisijaisesti itsearviointin kautta. (Kytölä 2011, 10.)

”Projektin itsearviointi on aina perusteltua oppimisen ja oma-aloitteisen itseohjautuvan kehittämisen näkökulmista.” (Pääkkö & Makkonen 2003, 13).

4.1 Tutkimuksen eteneminen

Tutkimuksessani selvitän, miten Minä olen tärkeä – projektin pienryhmätoiminta on onnistunut vanhempien, ohjaajien ja yhteistyökumppaneiden näkökulmasta.

Aineiston kerään arviointilomakkeilla, joiden avulla ohjaajilta, vanhemmilta ja yhteistyökumppaneilta kysyttiin mielipidettä projektin toiminnan onnistumisesta.

Arvioinnin välineenä käytin lomakkeita, joita oli kolme erilaista jokaiselle ryhmälle erilainen. Kaksi sosionomi opiskelijaa oli tehneet lomakkeet osana työyhteisö harjoitteluaan syksyn 2011 aikana. Toteutimme kyselyt sähköpostin kautta.

Kaikissa lomakkeissa on sekä kvalitatiivisia, että kvantitatiivisia kysymyksiä. Ohjaajien lomakkeissa kysytään esimerkiksi miten yhteistyö on sujunut projektin työntekijöiden kanssa ja erilaisia ohjaukseen liittyviä kysymyksiä. Miten pienryhmätoiminnasta on hyötyä ammatissasi ja onko toiminta hyödyllistä.

Vanhempien lomakkeessa kysytään miten pienryhmätoiminta on toiminut, onko paikan sijainti hyvä ja minkälainen suhde vanhemmilla on ryhmän ohjaajiin. Lisäksi tiedustellaan lähteekö lapsesi mielellään kerhoon ja olisiko vanhempi valmis maksamaan esimerkiksi elokuvista (lipun hinta).

Yhteistyökumppaneille lomakkeessa on esimerkiksi kysymyksiä yhteistyöstä projektin kanssa ja miten kokee pienryhmätoiminnan hyödyllisyyden lapselle. Onko hyödyllistä kertoa ja markkinoida Minä olen tärkeä -projektia lapsen huoltajille ja onko tarjontaa riittävästi joensuussa.

Arviointilomakkeista osaan oli saatu vastaukset, joten lähetimme puuttuville henkilöille kyselyt yhdessä Projektipäällikön Kaisa Kontkasen kanssa. Vastattuja lomakkeita oli valmiina vanhemmilta seitsemän kappaletta ja lisäksi lähetimme viidelle vanhemmalle arviointilomakkeet heidän yhteystietonsa saatuaamme. Vanhemmista seitsemän ei ollut vastannut. Kahden vanhemman vastaukset sain määrääjän umpeutumisen jälkeen.

Ohjaajista oli jo kahdeksan vastannut ja lähetimme lomakkeet jäljellä oleville seitsemälle henkilölle. Ohjaajista vastasi viisi vielä edellisten lisäksi. Itse en tähän vastannut vaikka olenkin ohjaaja, koska totesimme, että se heikentäisi tutkimuksen luotettavuutta.

Lähetimme lomakkeet myös 18:sta yhteistyökumppanille, mutta vain kuusi vastasi. Muistutusviestit lähetimme vielä ohjaajille ja yhteistyökumppaneille ja toivoimme, että tulisi vielä lisää vastauksia.

Aloin analysoida tuloksia kirjaamalla kvantitatiivisten kysymysten vastaukset Exceliin. Ohjaajat, vanhemmat ja yhteistyökumppanit saivat kukin oman välilehtensä. Kirjasin vastaukset taulukkoon jokaisen kysymyksen vastaukset ja kuka näin oli vastannut, esimerkiksi Ohjaaja 1 vastasi ensimmäiseen kysymykseen 7. Kirjattuani kaikkien vastaukset ylös laskin ohjaajien välisen keskiarvon kysytyyn kysymykseen. Keskiarvojen pohjalta loin taulukot kvantitatiivisiin kysymyksiin.

Kirjasin kvalitatiiviset vastaukset ylös kirjaamalla ensin Ohjaaja 1 ja sitten kysymyksen numero, jonka jälkeen kirjoitin vastauksen. Sen jälkeen aloin etsimään yhtäläisyyksiä teemoittelemalla eri värien ja erilaisten merkkien avulla. Sieltä poimin keskeiset asiat ja kirjasin ne opinnäytetyöhön. Kvantitatiivisiin taulukoihin kirjasin vastaukset omiin lokeroihinsa esimerkiksi Ohjaaja1 Projektityöntekijöiden ja sinun väliselle yhteistyölle 8. Näistä laskin keskiarvon, jotta näin yleisen mielipiteen.

4.2 Kvalitatiivinen tutkimus

Kvalitatiivisella tutkimuksella tarkoitetaan laadullista tutkimusta, joka auttaa ymmärtämään tutkimuksen kohdetta sekä selittämään kohteen päätösten syitä. Tutkimus rajoitetaan pieneen määrään tapauksia, mutta vastaukset analysoidaan mahdollisimman tarkasti. (Heikkilä 2005, 16)

Kvalitatiivinen tutkimus on omiaan toiminnan kehittämiseen, sosiaalisten ongelmien tutkimiseen ja vaihtoehtojen etsimiseen. Kvalitatiivisella tutkimuksella annetaan myös virikkeitä jatkotutkimuksille. (Heikkilä 2005, 16)

Kvalitatiivisissa tutkimuksissa yleensä käsitellään kirjallisia vastauksia. Niillä tuodaan mukaan näkökulmia kysytyihin asioihin. Kvalitatiiviset vastaukset litteroidaan ja käydään läpi seuraavien vaiheiden avulla: koodaus, kvalifointi, teemoittelu ja tyypittely. Näiden toimintojen avulla saadaan koottua keskeiset asiat aineistosta.

Tutkimukseni on osaksi kvalitatiivinen, koska osa arviointilomakkeessa on avoimia kysymyksiä. Olen käsitellyt kvalitatiiviset kysymykset erikseen kvantitatiivisten kysymysten kanssa.

4.3 Kvantitatiivinen tutkimus

Kvantitatiivinen tutkimus tarkoittaa tilastollista tutkimusta. Tämän tutkimuksen avulla voidaan tutkia lukumääriin ja prosentteihin liittyviä kysymyksiä sekä riippuvuuksia eri asioiden välillä. (Heikkilä 2005,16.)

Tällaisessa määrällisessä, muuttujakeskeisessä tutkimuksessa huomio kohdistetaan vain pieneen joukkoon muuttujia. Näitä kuitenkin analysoidaan suuressa tapausjoukossa. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa tutkimusote keskittyy yleisyyteen, koska siinä on kiinnostuttu testaamaan teoriasta johdettuja olettamuksia. (Melin 2005, 56.)

Omassa tutkimuksessani tämä ilmenee siten, että olen keskittynyt tuloksissa keskeiseen mielipiteeseen. Mitä mieltä eri tahot ovat keskeisesti olleet projektista? Muutamit yksittäisten ihmisten kehittämissuhteet olen nostanut ylös, jotta nämäkin asiat osattaisiin huomioida tulevaisuudessa.

Yleensä aineiston keruussa käytetään tällöin standardoituja tutkimuslomakkeita valmiine vastausvaihtoehtoineen. Tuloksia havainnollistetaan yleensä taulukoiden avulla. Kvantitatiivisella tutkimuksella saadaan pintapuolisia vastauksia. Tällä tutkimuksella ei saada niin sanotusti selville asioiden syitä. (Heikkilä 2005, 16.)

Tutkimus on osaksi kvantitatiivinen, koska arviointilomakkeissa oli kysymyksiä, mihin piti vastata koulu numerointi asteikon avulla (4-10) tai mielipide asteikolla 1-5 eli 1= täysin eri mieltä ja 5= täysin samaa mieltä.

Eri menetelmät antavat tutkimukselle enemmän sisältöä ja luotettavuutta. Kvantitatiivisilla kysymyksillä saadaan tilastoja ja selkeät keskiarvot kysytyille asioille ja kvalitatiivisilla vastauksilla saadaan syvempää näkökulmaa kysytyihin asioihin.

4.4 Arviointitutkimuksen luonne

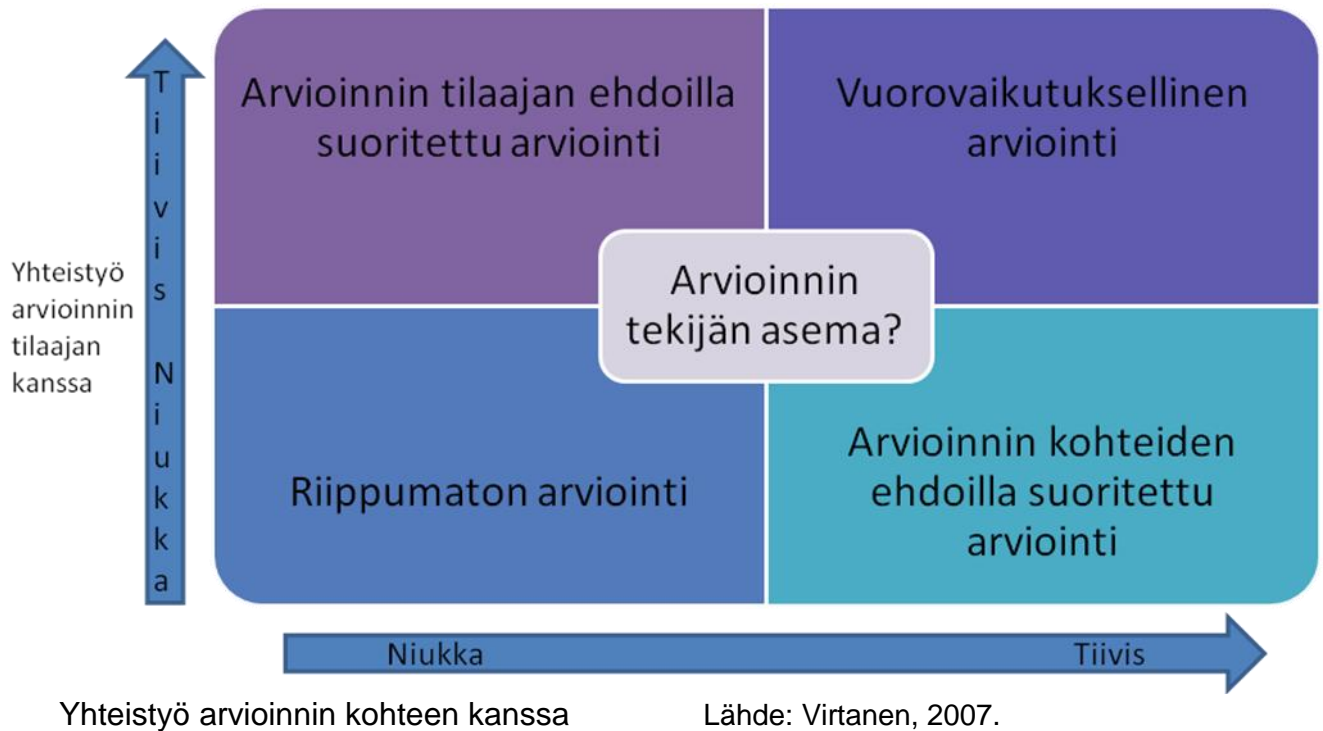
Tutkimukseni on hyvin keskeisesti arviointitutkimus, koska tutkimuksessa on tarkoitus arvioida projektin toimintaa eri näkökulmista. Näin yritän saada mahdollisimman kattavan mielipiteen eri tahoilta, Minä olen tärkeä -projektin toiminnan onnistumisesta.

Arvioinnin sanotaan olevan läheistä sukua hallinnollisille toimenpiteille, kuten toiminnan tarkastukselle ja kirjanpidolle. Arvioinnissa keskitytään paljon muuhunkin kuin siihen, miten toiminnassa on saavutettu sille asetetut tavoitteet tai miten organisaatioille uskotut varat on käytetty. (Virtanen 2007, 24.)

Arviointiin liittyy vahvasti erilaisia eettisiä näkökulmia. Arvioinnin sanotaan olevan myös eettistä työtä, koska arvioinnintekijä on aina vallankäyttäjä ja hän voi vaikuttaa yhteiskunnalliseen toimintaan merkittävällä tavalla. Arviointiprosessissa tulee aina pyrkiä korkealaatuiseen ja hyvään tutkimustapaan. (Virtanen 2007, 25.)

Arvioinnilla on aina motiivi. Kehittämisen- ja oppimismotiivilla tarkoitetaan, että arvioinnilla on tarve tuoda esiin perusteltuja näkemyksiä, miten toimintaa voitaisiin kehittää. Kehittävää arviointi on silloin kun tiedon tuottamisen lisäksi se tieto otetaan käytäntöön ja sitä kehitetään aktiivisesti. Ydin on, että suhtaudutaan positiivisesti ja kriittisesti omaan ja toisten toimintaan. (Koskela & Harju 2012, dia 16.)

Laitoin tähän Petri Virtasen kaavion arvioinnin vuorovaikutuksellisuuden säätelystä arvioinnin lähestymistapaan, koska mielestäni se kuvaa hyvin arvioinnin luonnetta arvioijan ja tilaajan kanssa. Tämä kaavio tuli ilmi Ray:n arviointi koulutuksessa Tuomas Koskelan ja Henna Harjun materiaalissa.

”Vuorovaikutuksellinen elementti on kaksiulotteinen asia. Se voi yhtäältä liittyä arvioinnin tekijän ja tilaajan väliseen suhteeseen, toisaalta arvioinnin tekijän ja kohteen väliseen suhteeseen. Vuorovaikutuksellisuuden näkökulmasta voidaan paikantaa kaikkiaan neljä arvioinnin tekijän roolin perusmallia, jotka ovat täysin riippumaton arviointi, arvioinnin kohteiden ehdoilla suoritettu arviointi, arvioinnin tilaajan ehdoilla suoritettu arviointi ja kokonaisvuorovaikutuksellinen arviointi” (Virtanen 2007, 134.)

Arviointia tehdessä hyvin huomaa, että on vuorovaikutuksessa kaikkien näiden kohteiden kanssa. Pitää ottaa huomioon arvioinnin tilaajan mielipiteet eikä tehdä täysin riippumatonta arviointia. Mielestäni perusmallista ei voi valitaan vaan yhtä ja mennä sen mukaan vaan niistä pitää luoda ehyt kokonaisuus, joka säilyy koko arvioinnin ajan. Oma tutkimukseni on mielestäni kohdistunut vain yhteen laatikkoon vuorovaikutuksen säätely kaaviossa. Laatikko on Arvioinnin kohteiden ehdoilla suoritettuun arviointiin, koska aineistossani keskityn eri tahojen mielipiteisiin projektin toiminnasta ja otan heidän näkemyksensä huomioon.

5 Tulokset

Arviointilomakkeen kvantitatiiviset kysymykset ovat mitta-asteikoiltaan, annan arvosana 4-10 tai mielipide 1-5 eli 1= täysin eri mieltä ja 5= täysin samaa mieltä. Olen kirjoittanut selkeyden vuoksi jokaisen taulukon alle kumpi on kyseessä kysymyksessä. Huomasin, että vanhemmat ja ohjaajat olivat panostaneet eniten vastauksiin, koska niistä löytyi kummastakin yksi hieman negatiivisen sävyn tai rakentavaa kritiikkiä omaava lomake. Mielestäni osa oli oikeasti miettinyt kysymyksiä ja vastannut huolellisesti kun taas toiset olivat nopeasti halunneet päästä eroon lomakkeesta ja laittoivat vain mikä tuli ensin mieleen sen kummempia miettimättä. Tämä tulee ilmi lomakkeissa siten, että osa oli kirjoittanut myös sanallisia mielipiteitä numeroarvioinnin joukkoon.

5.1 Ohjaajien näkökulma projektin toiminnasta

Ohjaajista vastasi arviointilomakkeeseen kymmenen ohjaajaa 15:sta. Kvalitatiiviset vastaukset ovat ohjaajien arviointilomakkeiden 4-6 kysymykset. Osa oli myös antanut osaan kvantitatiivisista vastauksista sanallisen arvion. (Liite 1, Kysymykset 4-6.) Kvalitatiivisista kysymyksistä selvisi, että ohjaajat kokevat saavansa ohjauskokemusta ja he sanoivat tekevänsä ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä. Kaksi kymmenestä totesi, että rahankäyttöön tarvittaisiin selkeämmät rajat.

”Selkeämpää ohjeistusta rahoihin liittyen, kerhon ohjelmaa on huomattavasti helpompaa suunnitella jos budjetti olisi tiedossa.” (Ohjaaja 3).

”Kokemus erityisryhmän tarpeista ja sen kanssa toimimisesta voi hyvinkin olla hyödyllinen. Oma ohjaajuus ja ammatillinen itsevarmuus kasvaa sekä kokemus pienryhmistä voi auttaa työhaussa.” (Ohjaaja 2).

Ohjaajista kaksi lukion pienryhmän ohjaajaa totesi, että ohjaajat voisivat itse tiedottaa ryhmästä lukiolaisille, koska silloin jäisivät, niin sanotut ”välikädet” pois. Muutamat myös kiittelivät yhteistyöstä Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n kanssa.

”Lukioryhmille markkinointi ehdottomasti ryhmäohjaajien toimesta, näin vältetään välikäsiä ja ryhmäläiset saavat heti kontaktin ohjaajiin ja rohkaistuvat ehkä sitä kautta ryhmään mukaan.” (Ohjaaja 10).

”Yhteistyö teidän kanssanne oli todella mukavaa ja Pela on todella mukava paikka työskennellä. Toivottavasti minulla olisi jatkossakin Mahdollisuus työskennellä kanssanne esim. kesätyön merkeissä ☺ ” (Ohjaaja 6).

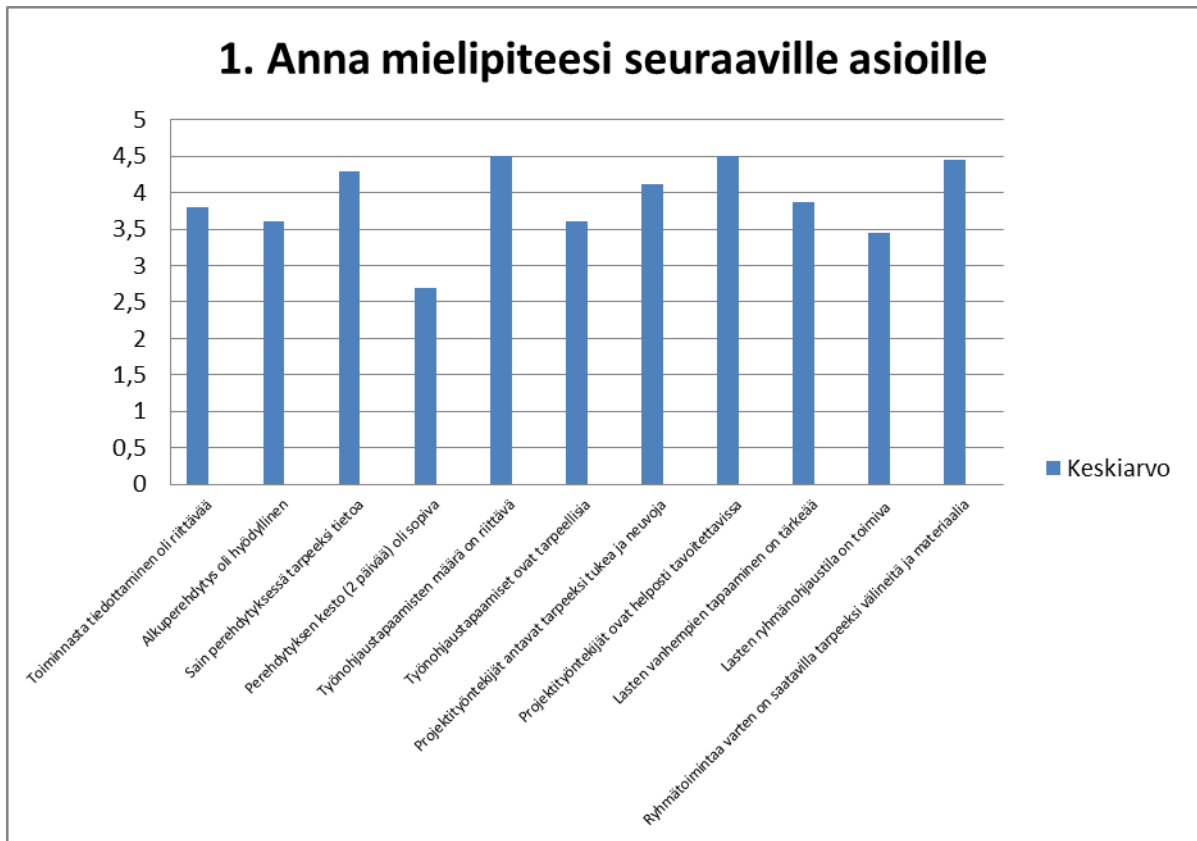
Yksi ohjaaja oli arvioinut toimintaa hieman syvemmin ja antanut kehittämisehdotuksia. Hän oli sitä mieltä, että perehdytyksen kesto (2 päivää) ei ollut hyvä, koska se oli hidastempoista ja jankkaavaa. Hän esitti että perehdytystä voitaisiin laittaa napakammaksi ja tiiviimmäksi. Työohjaustapaamisia oli liikaa ja siellä käytiin samoja asioita kuin perehdytyksessä eli turhaa toistoa. Lisäksi ei pitäisi olla ylimääräisiä puheenjohtajia ja vierailijoita työohjaustapaamisessa. Ohjaajan mielestä ohjeistus tilojen käytöstä oli puutteellinen ja ryhmänohjaustilassa perustarvikkeet pitäisi olla valmiina.

Yllä olevat kehittämisehdotukset ja mielipiteet ovat yhden ohjaajan laatimia, eivät yleisiä mielipiteitä

”Projektityöntekijöiden ja sinun väliselle yhteistyölle → Paljon väärinkäsityksiä, ihan kuin erinäkökulmista ajatteleminen olisi mahdoton ajatus.” (Ohjaaja 4).

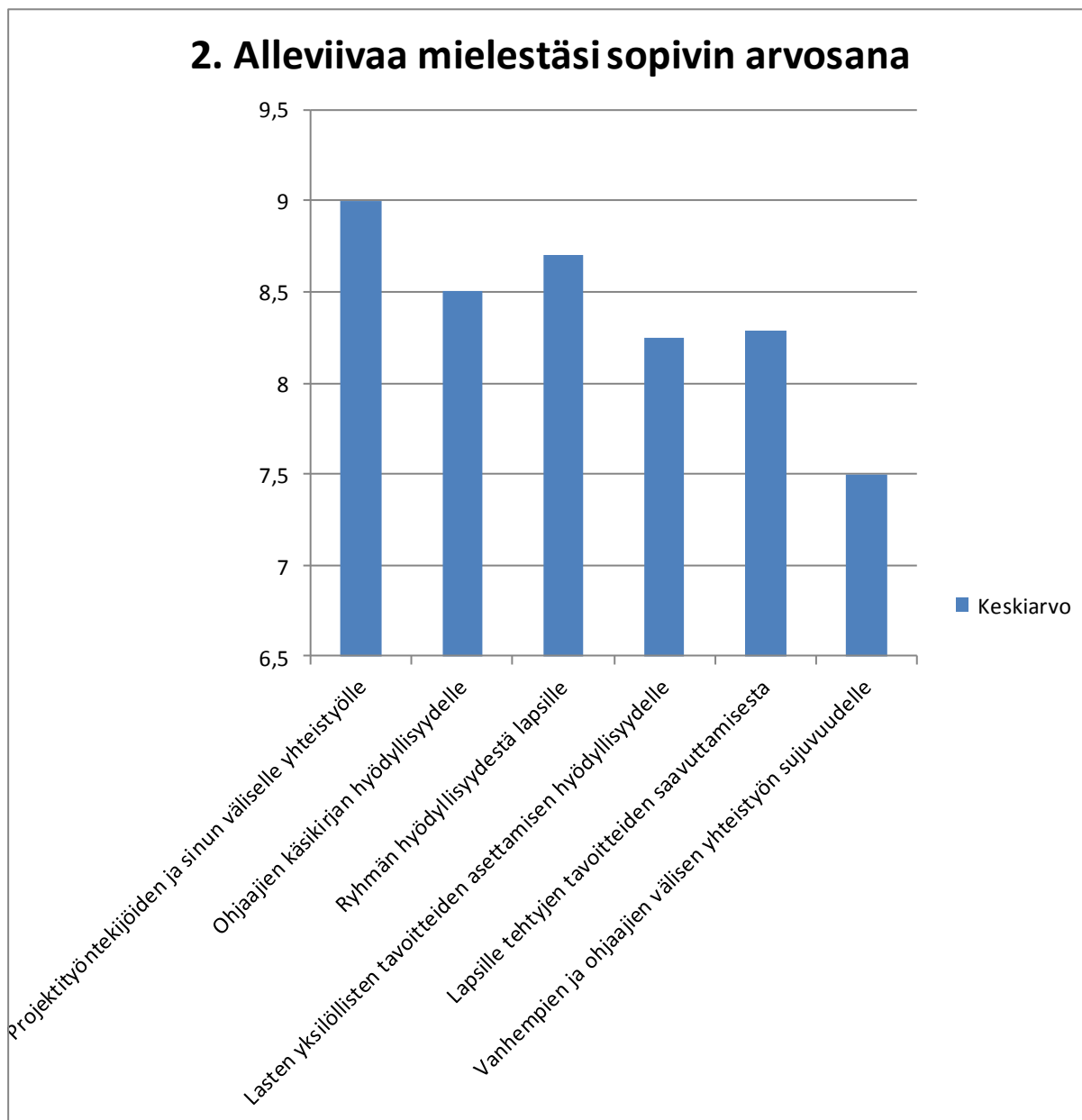
”Ja vaikka palautteessa pyydetään numeroarviointia on tärkeää saada myös perustella annettu numero. Tällaisella kerhotoiminnalla on hankala tukea lasten tavoitteiden toteutumista, keskeisempää olisi keskittyä erilaisista asioista puhumiseen ja pohtimiseen.” (Ohjaaja 4).

Ohjaajien kvantitatiiviset vastaukset ovat arviointilomakkeen 2-3 kysymykset (Liite 1, kysymykset 2-3).

Asteikko (1-5)

Ensimmäisessä kuviossa nousi selvästi esille, että projektin työntekijät olivat helposti tavoitettavissa ja työohjaustapaamisten määrä oli riittävää. Todettiin myös, että ryhmätoimintaa varten oli saatavilla riittävästi materiaalia. Yllä olevasta kuviosta näkyy palautteen olleen keskimäärin hyvin positiivista. Perehdytyksen kesto (2. päivää) erottuu kuviosta alhaisten tuloksien takia.

(Arviointiasteikko 4-10)

Yllä olevasta kuviosta nousee hyvin esille ohjaajien käsikirjan hyödyllisyys sekä projektityöntekijöiden ja ohjaajien välinen yhteistyö koettiin toimivaksi. Ryhmää pidettiin myös hyödyllisenä lapsille. Toisaalta vanhempien ja ohjaajien välistä yhteistyötä ei koettu niin sujuvaksi. Joillakin ryhmillä vanhempia ei tavattu ollenkaan ja toisilla vanhempien tapaaminen tuli todella myöhään.

5.2 Vanhempien näkökulma projektin toiminnasta

Arviointilomakkeeseen vanhemmista vastasi seitsemän 19:sta. Vanhempien kvalitatiiviset vastaukset olivat aika tasaisia, paitsi yksi oli miettinyt hieman syvemmin projektin toimintaa ja antanut paljon kehittämissuhteita.

Ensimmäiseen kysymykseen (Liite 2, kysymys 1.) yksi vanhempi antoi kehittämissuhteita. Ryhmä kestäisi koko vuoden eikä loppuisi kesken ja olisi samat ohjaajat koko vuoden, että lapsi voi alkaa tuntea oloaan turvallisesti. Ohjaajien ja vanhempien tapaaminen olisi myös hyvin tärkeää sekä ohjaajat tarvitsevat hieman lisää tukea ja ohjausta ohjaamiseen. Yhteydenpito ja tiedotus olisivat todella tärkeitä. Edellä mainitut kehittämissuhteet ovat yhden vanhemman mielipiteitä eivätkä yleisiä mielipiteitä.

”tutustumiseen menee aikaa useampia kertoja ja kun ryhmä on tutustunut ja toiminta alkaa olla ”turvallista” ja mukavaa, niin ryhmä loppuu..myös vetäjien vaihtuminen kesken kauden ei ole ehkä paras mahd.toimintatapa ryhmän itsensä kannalta.” (Vanhempi 3)

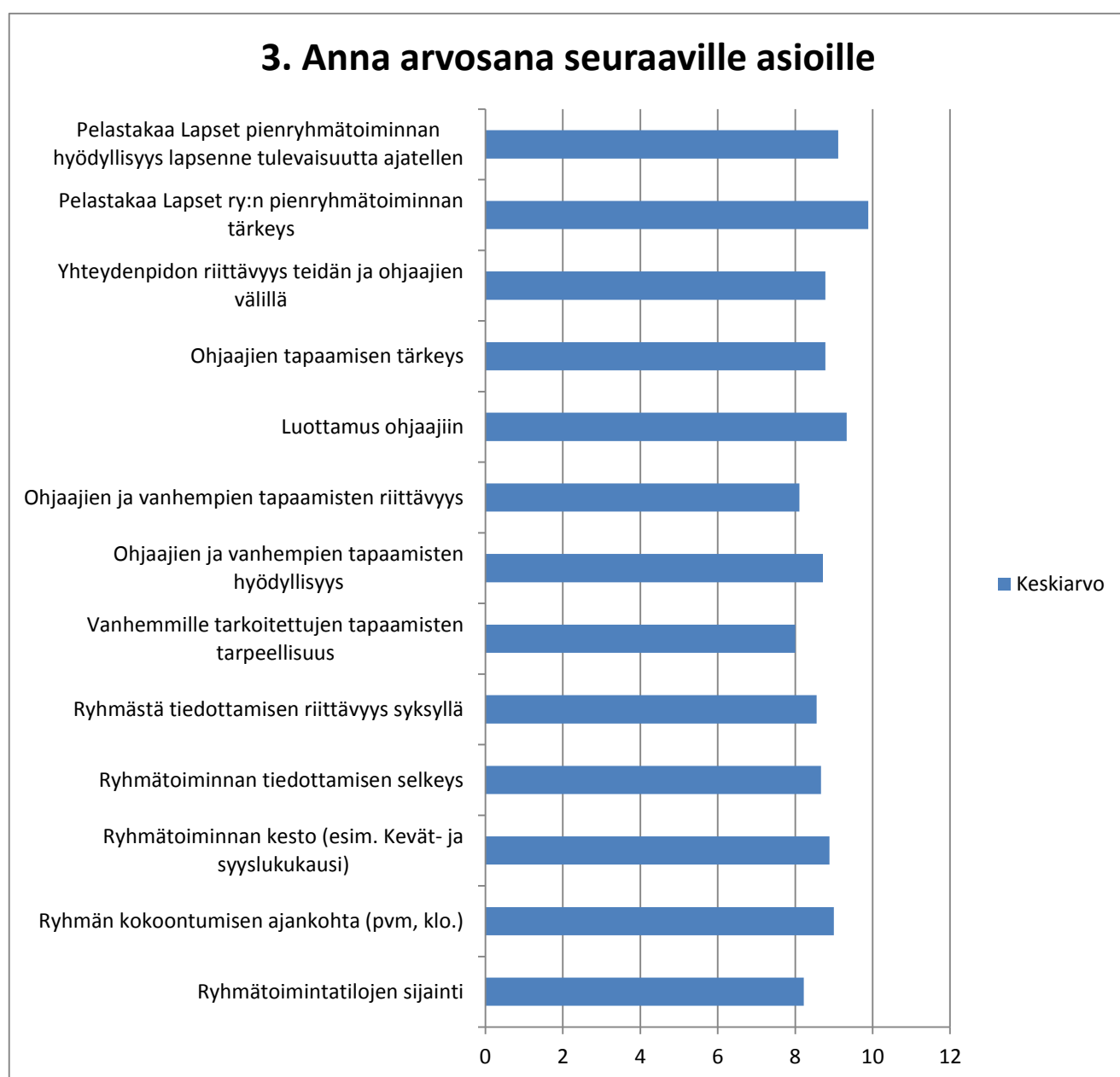
Yhteinen mielipide oli, että jokainen olisi valmis maksamaan lapsensa kerhossa käymisestä, mutta maksuttomuus on tällä hetkellä hyvä. Yksi vanhemmista oli myös sitä mieltä, että hän suostuisi maksamaan kohtuudella. Toinen vanhempi oli myös sitä mieltä, että hän suostuisi maksamaan muusta, jos olisi ideoita mistä lapset innostuvat.

Pienryhmätoiminnasta tuli myös kiitosta ja sanottiin toiminnan olevan mukavaa. Yksi toivoi, että tulisi harjoitusta myös, miten pyytää kaveria mukaan jos ei osaa olla muiden samanikäisten kanssa. Toinen pyysi että leirit ja eri harrastusmahdollisuuksien kokeileminen olisi mukavaa.

”Hiljattain etelässä tehty tutkimus yläkoulusta osoitti, että yksin oleva nuori koetaan oudoksi koulussa. Mietin, miten voisin auttaa nuorta hakemaan kaveria, vaikka vähän vähemmän puoleensavetävää mukaan ruokailuun, ulos tai mitä vaan, että tulisi kokemuksia olla ”ei-outo” yksin kulkija. Mitenkä osaisi pyytää kaveria mukaan, jos ei oikein osaa olla muutenkaan muitten samanikäisten kanssa? Saisiko siihen jotain konkreettista harjoittelua.” (Vanhempi 4.)

Vanhempien kvantitatiiviset vastaukset ovat arviointilomakkeen 1, 2 ja 4 kysymykset (Liite 2, kysymys 1,2 ja 4). Kvantitatiivisissa vastauksissa yksi vanhempi oli arvioinut perusteellisesti, esimerkiksi tiedotus oli Pelastakaa Lapset ry:n kouluarvosanoin osalta 7-8 ohjaajien 6. Otin tästä keskiarvon eli 7 ja laskin, mikä oli muiden kanssa yhteinen keskiarvo.

Asteikko (4-10)

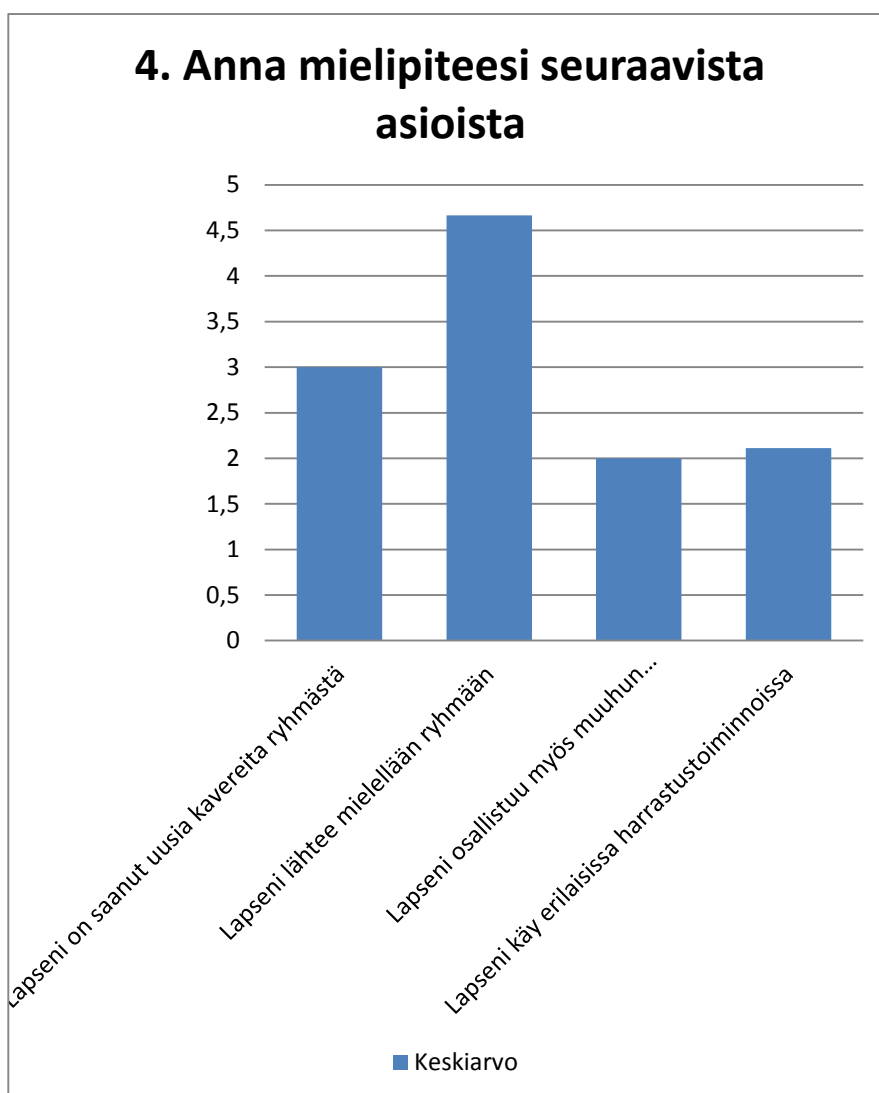

Kuviosta nousee hyvin esille Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n pienryhmätoiminnan tärkeys. Myös tulevaisuutta ajatellen pienryhmätoiminnan hyödyllisyys tuotiin esille.

Ryhmän kokoontumisen ajankohta koettiin hyväksi. Kokonaisuus näyttää todella hyvältä, koska kaikkien keskiarvo on vähintään kahdeksan.

Alapuolella olevasta kuviosta huomaamme, että vanhemmat ovat arvioineet lapsensa osallistumista ryhmään ja muihin harrastustoimintoihin. Kaikkein eniten nousee esille, että heidän lapsensa lähtee mielellään ryhmään ja on saanut ryhmästä uusia kavereita. Mielenkiintoista on lapsen osallistuminen muuhun ryhmätoimintaan Pelastakaa Lapset ry:n lisäksi jäi kaikkein alimmaiseksi.

(Asteikko 1-5)

Kysymykseen ”Mistä olisit valmis maksamaan” oleviin kysymykseen piti vastata merkitsemällä rasti, jos olisi valmis maksamaan kyseisestä toiminnasta

Vastauksista huomaa, että melkein kaikki olisivat valmiita maksamaan kysytyistä asioista. Seitsemän yhdeksästä olisi valmis maksamaan elokuvissa ja ravintolassa käymisestä. Kahdeksan yhdeksästä retkistä, lasketteluretkistä ja keilauksesta. Osa vanhemmista vastasi lisäksi, että olisi valmis maksamaan uimahallissa käymisessä, teatterista, konserteista, urheilutapahtumista, välipalasta, pikkujoululahjoista kavereille, ruokatarpeista, retkistä ja jos on kivoja ideoita mistä lapset innostuvat.

5.3 Yhteistyökumppaneiden näkökulma projektin toiminnasta

Yhteistyökumppaneista vastasi kuusi 18:sta. Yhteistyökumppanit ovat olleet laadullisissa vastauksissaan sitä mieltä, että pienryhmätoiminnalle on tarvetta ja tarjontaa riittävästi Joensuussa (Liite 3, kysymykset 4-5). Osa oli myös sitä mieltä, että tarvetta olisi enemmänkin pienryhmätoiminnalle Joensuussa. Vaikutti siltä ettei tiedetty tarkalleen onko Joensuussa tarjontaa vai ei ja sen vuoksi vastattiin hieman epäröiden. Toivottiin myös, että tultaisiin kertomaan projektin kuulumisia.

*” Voisitte xx:n kanssa jonkun kahvipöytäkeskustelun yhteydessä kertoa projektin viimeisimmät kuulumiset toimistomme väelle.”
(Yhteistyökumppani 2.)*

*” Kyllä olisi tarvetta, esim. ylipainoisille lapsille, vanhempansa/sisarensa/veljensä menettäneille, mielenterveyshäiriöisen vanhemman lapsille, päihdeongelmaisten vanhempien lapsille...”
(Yhteistyökumppani 5.)*

Tuli myös ilmi yhdeltä yhteistyökumppanilta, että hän haluaisi saada lisätietoa näistä toiminnoista työhönsä liittyen.

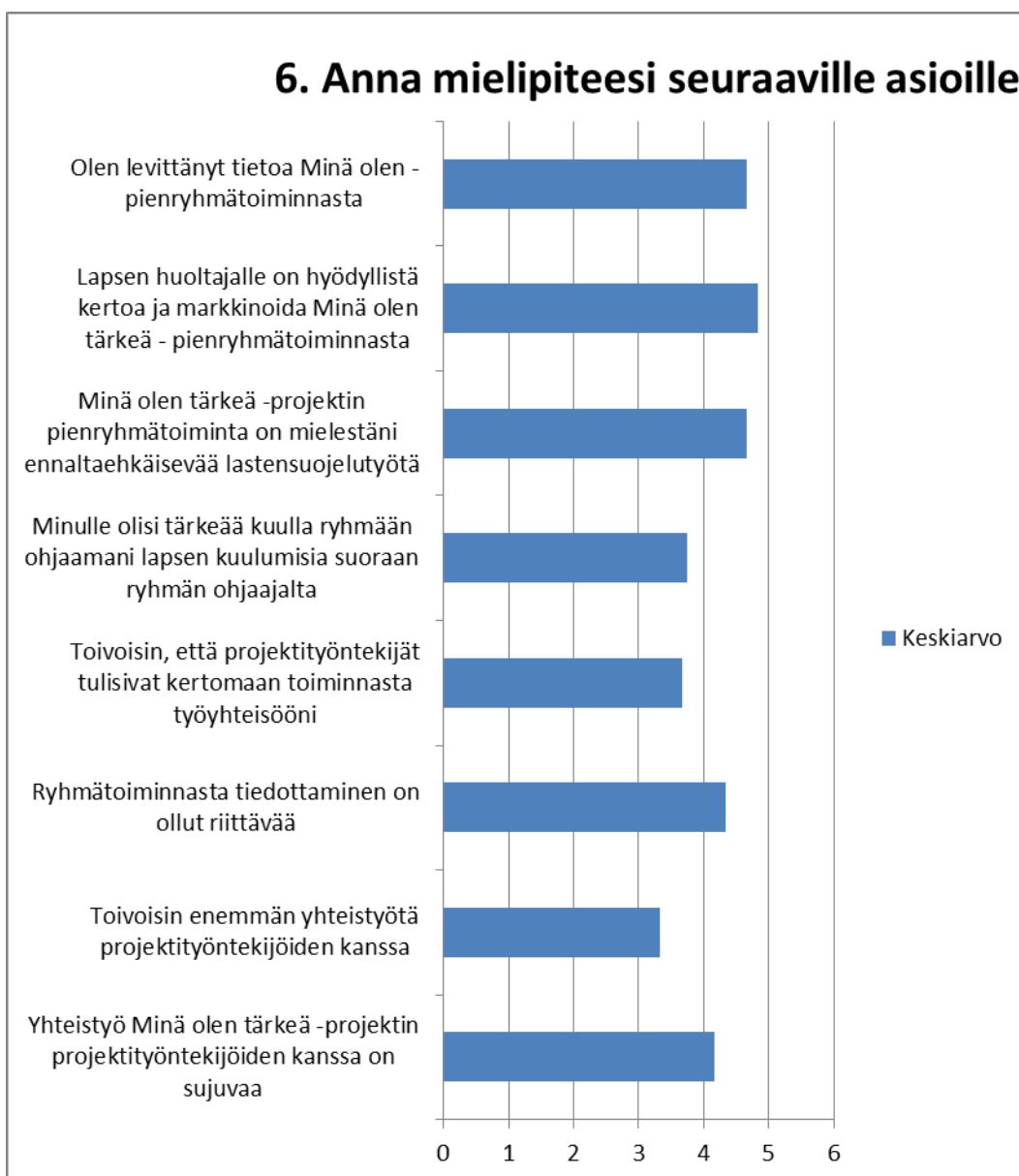
*”Minulla ei ole riittävästi tietoa kaikista mahdollisuuksista, epäilen, että enemmän tarvittaisiin. Joidenkin asiakasperheitten kohdalla on tullut esille erityistukea tarv. lasten ryhmien vähyys/niihin on vaikea päästä.”
(Yhteistyökumppani 2.)*

Yhteistyökumppaneiden kvantitatiiviset vastaukset ovat arviointilomakkeen 1 ja 3 kysymykset (Liite 3, kysymys 1 ja 3).

(Arviointiasteikko 4-10)

Yhteistyökumppanit olivat antaneet hyvin samoja arvosanoja, joten keskiarvotkin menivät aika tasan ja on vaikea hahmottaa selkeää asiaa, mikä olisi voimakkaimmin noussut esille. Kuitenkin erityistukea tarvitsevien lapsien ryhmätoiminnan määrään ei oltu niin tyytyväisiä. Toivottiin, että olisi lisää pienryhmätoimintaa esimerkiksi ylipainoisille. Joensuussa tarjottuun pienryhmätoiminnan määrään ei myöskään oltu niin tyytyväisiä. Osa ei tiennyt järjestetäänkö Joensuussa enempää pienryhmätoimintaa.

(Asteikko 1-5)

Yhteistyökumppanit olivat sitä mieltä, että vanhemmille olisi hyödyllistä kertoa ja markkinoida pienryhmätoimintaa. Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan, sanottiin olevan ennaltaehkäisevää toimintaa. Yhteistyökumppanit vastasivat levittäneensä tietoa, Minä olen tärkeä projektin pienryhmätoiminnasta. Yhteistyökumppanit eivät toivoneet enempää yhteistyötä projektityöntekijöiden kanssa, joten tästä voi päätellä, että yhteistyö on ollut riittävää.

6 Johtopäätökset

Tutkimukseni tarkoituksena oli selvittää mikä Minä olen tärkeä -projektissa oli onnistunut, ja miten se koettiin ohjaajien, vanhempien ja yhteistyötahojen näkökulmasta. Olen edellä tiivistänyt tuloksia ja kertonut hieman mitkä asiat nousivat esille kaikista tai ainakin kahdesta tahosta. Seuraavaksi selvitän taho kerrallaan mikä oli mielipide Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n Minä olen tärkeä -projektin toiminnasta.

6.1 Ohjaajien arvio toiminnasta

Ohjaajien vastauksista päätellen toiminta on onnistunut. Toiminta koettiin hyödylliseksi ja ennaltaehkäiseväksi toiminnaksi. Pienryhmätoiminnasta sai hyvin ohjauskokemusta ja työntekijät koettiin olevan hyvin tavoitettavissa. Ohjaajan käsikirja mainittiin hyödylliseksi sekä materiaaleja oli riittävästi ryhmätoimintaa varten.

Ohjaajat toivoivat, että rahan käytölle olisi selkeät rajat niin olisi helpompi suunnitella toimintaa. Pienryhmätoiminnan perehdytyksen (2 päivää) kesto ei ollut ihan sopiva. Vanhempien ja ohjaajien yhteistyö ei koettu sujuvaksi, koska tapaamisia oli myöhään kerhon alkamisen jälkeen tai niitä ei ollut ollenkaan.

6.2 Vanhempien arvio toiminnasta

Vanhempien vastauksien kokonaisuutta ajatellen toiminta on onnistunutta. Maksuttomuus koettiin hyvänä asiana pienryhmätoiminnassa, mutta vanhemmat olisivat valmiita maksamaan myös maksullisesta pienryhmätoiminnasta. He olisivat myös valmiita maksamaan erityisemmistä toiminnoista kuten elokuvissa tai keilaamisessa käymisestä. Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminta koettiin mukavaksi. Hyödyllisyys ja tärkeys tuotiin myös hyvin merkittävään asemaan. Vanhempien vastauksista huomasin, että lapset osallistuvat mielellään ryhmään ja ovat saaneet ryhmästä uusia kavereita.

Yksi vanhemmista sanoi kehittämisehdotukseksi, että ohjaajat pysyisivät samana koko vuoden sekä vanhempien ja ohjaajien tapaaminen olisi erityisen tärkeää. Yhteydenpidon ja tiedotuksen tärkeys tuli esille.

6.3 Yhteistyötahojen arviointi toiminnasta

Keskimäärin yhteistyökumppanit olivat vastanneet hyvin positiivisesti. Vastaukset olivat hieman ristiriitaisia, koska sanottiin tarjontaa olevan riittävästi, mutta myös tarvetta pienryhmätoiminnalle ilmeni.

Erityistukea tarvitsevien lasten ryhmätoiminnan määrään ei oltu tyytyväisiä. Haluttiin lisää pienryhmiä eri ryhmille kuten ylipainoiset ja veljensä/siskonsa/vanhempansa menettäneille. Osa ei tiennyt järjestetäänkö Joensuussa muuta pienryhmätoimintaa kuin Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminta.

Ehdotettiin myös, että vanhemmille olisi hyvä markkinoida pienryhmätoimintaa. He sanoivat, myös levittäneensä itse tietoa Minä olen tärkeä -projektin toiminnasta. Toivottiin myös, että tultaisiin kertomaan projektin kuulumisia ja haluttaisiin saada lisätietoa toiminnasta omaan työhönsä liittyen.

6.4 Mitä yhteistä löytyi

Yhtäläisyyksiä on toisaalta hieman vaikea hakea, koska arviointilomakkeet olivat niin erilaisia. Poimin tähän kuitenkin muutaman kohdan, mikä nousi ilmi vastauksista.

Kaikkien vastauksista kävi ilmi, että yhteistyö projektityöntekijöiden kanssa oli toimivaa ja yhteydenpito projektityöntekijöiden kanssa oli sujuvaa kaikkien mielestä. Pienryhmätoiminta koettiin myös hyödylliseksi ja tärkeäksi lapselle. Sanottiin Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan olevan ennaltaehkäisevää toimintaa.

Löysin myös yhden parannettavan seikan mikä kävi ilmi vanhempien ja ohjaajien vastauksista. Kävi ilmi, että ohjaajien ja vanhempien tapaamisiin haluttiin muutosta, koska niitä oli ollut liian myöhään tai niitä ei ollut ollenkaan.

7 Pohdinta

Tutkimukseni aihe tuli minulle hiukan yllätyksenä, koska minun piti aluksi tehdä ihan eri aiheesta. Olin ensin hieman kauhuissani kun ajattelin, että tässä on todella iso työ kun pitäisi neljän tahon vastaukset analysoida ja arvioida. Onneksi sain jättää ryhmäläiset arvioinnista pois, koska heiltä saadaan muutenkin paljon palautetta pienryhmätoiminnasta ja Minä olen tärkeä -projektista.

Minä olen tärkeä -projektin arvioinnin uhkana, väijyi vielä vastaajien aktiivisuus. Entä jos he eivät vastaakaan ja saan todella vähän analysoitavia tuloksia. Miten minä silloin saan pienryhmätoiminnan onnistumisen selville. Aineiston on tärkeää olla laaja, mutta onneksi sain tarpeeksi vastauksia niin ohjaajilta, vanhemmilta kuin yhteistyötahoiltakin, että pystyin tekemään arvioinnin, vaikka aineisto ei ollut laaja. Minun piti ensin analysoida tulokset SPSS-ohjelmalla, mutta minusta riippumattomista syistä emme saaneet opetusta ohjelmaan ja opinnäytetyöni aikataulun vuoksi ehdotin että voisin käyttää Excel-ohjelmaa ja tähän suostuttiin.

Analysoinnissa ilmeni ongelmia, koska osa oli syventynyt kysymyksiin tarkemmin ja oli avannut kvantitatiivisia vastauksia myös sanallisesti tai useammilla numeroilla ottaen huomioon ohjaajat ja projektityöntekijät. Minulle oli myös vaikeuksia Excelin käytössä. Sain kumminkin mielestäni hyvin ja selkeästi koottua kaikkien tahojen kvantitatiiviset vastaukset. Kvalitatiiviset vastaukset sain helposti analysoidua, mutta niissä ilmeni myöhemmin hieman kirjoitusvirheitä, jotka korjasin.

Opinnäytetyössäni nousi hyvin esille, että Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminnan tavoitteet ovat toteutuneet, koska keskimäärin kaikilta tuli todella hyvää palautetta.

7.1 Tutkimuksen luotettavuus

” Arviointi ei voi koskaan olla täysin neutraalia tai objektiivista, koska siihen heijastuvat aina tekijöiden arvot asenteet ja tausta. Kynnyskysymyksiä arvioinnin onnistumisen kannalta ovat: intressikonfliktit, prosessien jäykkyys, tulosten julkisuus ja organisaation kypsyys eli tottuneisuus oman toiminnan kriittiseen arviointiin” (Koskela & Harju 2012, dia 32.)

Tutkimukseni luotettavuutta heikentää se, että arviointilomakkeet lähetettiin sähköpostin kautta, josta näki kuka kyseiseen lomakkeeseen on vastannut. Tarkemmin sanottuna anonymius puuttui kokonaan. Sain palautetta ohjaajilta, että toteutustapa oli huono, koska Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n työntekijät tiesivät kuka palautteen oli antanut, niin ei kehdannut haukkua koko toimintaa tai antaa mitään huonoa palautetta. Mielestäni tutkimus ei ole kokonaan luotettava, koska tulokset ovat vain arvioita ja suuntaa antavia. Tutkimuksen luotettavuuteen vaikuttaa myös se, että ovatko vastaajat jaksaneet todella pohtia kysymyksiä. Muuten koin, että tutkimus on luotettava.

7.2 Hyödyllisyys

Tutkimukseni on hyödyllinen opinnäytetyöni tilaajalle Joensuun Pelastakaa Lapset ry:lle, koska he voivat käyttää työtäni hyödyksi heidän toiminnassaan ja ottaa siitä tuloksia oman projektiraporttinsa. Toivottavasti tutkimuksestani on hyötyä myös muille ketkä tekevät arviointeja, koska lähdeluettelosta löytyy heille hyviä vinkkejä. Tutkimukseni on myös hyödyllinen samanlaista toimintaa suunnitteleville, koska työstäni saa suuntaa antavia neuvoja mitä voi tehdä paremmin.

Tulokset antavat minulle tärkeää tietoa muiden mielipiteistä toimintaa kohtaan. Ohjaajien mielipiteiden avulla pystyn pohtimaan, miten omaa kerhotoimintaani voisin parantaa. Esimerkiksi vanhempien ja ohjaajien välisen yhteydenpidon avulla.

8 Lopuksi

Meidän humanistiseen alaan nähden tutkimuksen hyödyllisyys näkyy siitä haluammeko hyödyntää omassa työssä pienryhmän periaatteita. Tutkimuksesta nousi ilmi, että lisää pienryhmiä tarvittaisiin. Me voimme olla yksi taho, joka on edistämässä niiden järjestämistä.

Opinnäytetyöni on siinä mielessä ajankohtainen, koska tänä päivänä uutisoidaan nuorten mielenterveysongelmien kasvusta. Pienryhmätoiminta voi auttaa ennaltaehkäisemään näitä ongelmia jo ajoissa. Lapset ja nuoret eivät niin helposti syrjäydy tai koe itseään ulkopuoliseksi kun he ovat saaneet itse rauhassa harjoitella sosiaalisia taitoja pienryhmissä mukavan toiminnan avulla. Toiset tahot voivat tutkimukseni ansiosta kiinnostua menetelmästä Minä olen tärkeä -projektin arvioinnin kautta ja haluavat saada omaan toimintaansa samanlaisen muodon, mutta esimerkiksi keskittyen estämään lasten tai nuorten syrjäytymistä ulkonäköpaineiden takia.

Tutkimukseni tavoitteena oli saada selville mitä mieltä ollaan eri tahoilla Minä olen tärkeä -projektista. Mielestäni onnistuin tutkimuksessa kokonaisuudessa todella hyvin. Tutkimuskysymykseeni Minä olen tärkeä -projektissa on onnistunut ohjaajien, vanhempien ja yhteistyökumppaneiden näkökulmasta sain vastauksen. Kaikkien tahojen mielipide oli, että on onnistunut. Yhteistyökumppaneilta nousi ilmi, että haluttaisiin myös hieman lisätietoa pienryhmätoiminnasta. Yhteistyökumppaneiden vastauksista päätellen olisi hyvä pitää joku kokous mitä pienryhmätoimintaa löytyy Joensuun alueelta ja minkälaisia pienryhmiä tarvittaisiin lisää.

Oppimiskokemuksikseni voisin sanoa, että kannattaa heti alussa tarkastaa tulokset pariin kolmeenkin kertaan eikä jätä sitä viimeiseen iltaan. Aineiston keräämisen tekisin luultavasti anonyymina jos tekisin tämän uudestaan.

LÄHTEET

Harju, Aaro 2003. Yhteisellä asialla. Kansalaistoiminta ja sen haasteet. Vantaa: Kansanvalistusseura.

Heikkilä, Tarja 2005. Tilastollinen tutkimus. Helsinki: Edita Prisma Oy.

Koskela, Tuomas & Harju, Henna 2012. Ray:n arviointikoulutus. Kuntoutussäätiö, Arviointi- ja koulutusyksikkö.

Kytölä, Anne 2011. Arvioinnilla vahvemmaksi. Tukipotti 3/2011, 10–11.

Melin, Harri 2005. Vertailevan tutkimuksen monet lähtökohdat. Teoksessa Pekka Räsänen, Anu-Hanna Anttila & Harri Melin (toim.) Tutkimusmenetelmien pyörteissä. Jyväskylä: PS-Kustannus.

Möttönen, Sakari & Niemelä, Jorma 2005. Kunta ja Kolmas sektori. Yhteistyön uudet muodot. Jyväskylä: PS-kustannus.

Nuorisolaki 27.1.2006/72, 2§3.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072> viitattu 12.3.2012

Pelastakaa Lapset ry, Viitattu 22.2.2012

<http://joensuu.pelastakaalapset.fi/yhdistyksemme/>

Pelastakaa Lapset ry, Minä olen tärkeä projektin esite 2011.

Pääkkö, Eija & Makkonen Soili 2003. Arviointi ja itsearviointi projektin työvälineinä. Itä- Suomen lääninhallituksen julkaisu nro 82. Joensuun yliopistopaino.

Virtanen, Petri 2007. Arviointi. Arviointitiedon luonne, tuottaminen ja hyödyntäminen. Helsinki: Edita Prisma Oy.

LIITTEET

Liite 1

Arviointilomake ohjaajat

JOENSUUN PELASTAKAA LAPSET ry

MINÄ OLEN TÄRKEÄ -PROJEKTI

Pienryhmätoiminnan Arviointilomake

Sinun mielipiteesi on meille tärkeä.

Tämän arviointilomakkeen tarkoituksena on saada lisää tietoa ja kehitysideoita Joensuun Pelastakaa lapset ry:n Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoimintaan liittyen. Haluaisimme kuulla Sinun ajatuksiasi ja mielipiteitäsi Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n järjestämästä pienryhmätoiminnasta. Lomakkeen tietojen avulla pyrimme kehittämään toimintaamme sekä haluamme arvioida toimintamme tarpeellisuutta.

1. Koulutusalasasi (esim. sosionomi (AMK)):

2. **Lihavoi** seuraavista vaihtoehdoista mielestäsi sopivin vaihtoehto. (1= Täysin eri mieltä, 2= Jokseenkin eri mieltä, 3= En osaa sanoa, 4= Jokseenkin samaa mieltä, 5= Täysin samaa mieltä.)

❖ Toiminnasta tiedottaminen oli riittävää	1	2	3	4	5
❖ Alkuperehdytys oli hyödyllinen	1	2	3	4	5
❖ Sain perehdytyksessä tarpeeksi tietoa	1	2	3	4	5
❖ Perehdytyksen kesto (2 päivää) oli sopiva	1	2	3	4	5

❖ Työnohjaustapaamisten määrä on riittävä	1	2	3	4	5
❖ Työnohjaustapaamiset ovat tarpeellisia	1	2	3	4	5
❖ Projektityöntekijät antavat
tarpeeksi tukea ja neuvoja	1	2	3	4	5
❖ Projektityöntekijät ovat helposti tavoitettavissa	1	2	3	4	5
❖ Lasten vanhempien tapaaminen on tärkeää	1	2	3	4	5
❖ Lasten ryhmänohjaustila on toimiva	1	2	3	4	5
❖ Ryhmätoimintaa varten on saatavilla
tarpeeksi välineitä ja materiaalia	1	2	3	4	5

3. **Lihavoikaa** mielestänne sopivin arvosana. Käytämme kouluarvosana-asteikkoa, 4-10. (4= huonoin mahdollinen arvosana, 10= paras mahdollinen arvosana.)

Anna arvosana:

❖ Projektityöntekijöiden ja sinun väliselle
yhteistyölle	4	5	6	7	8	9
10						
❖ Ohjaajien käsikirjan hyödyllisyydelle	4	5	6	7	8	9
10						
❖ Ryhmän hyödyllisyydestä lapsille	4	5	6	7	8	9
10						
❖ Lasten yksilöllisten tavoitteiden
asettamisen hyödyllisyydelle	4	5	6	7	8	9
10						
❖ Lapsille tehtyjen tavoitteiden saavuttamisesta	4	5	6	7	8	9
10						

❖ Vanhempien ja ohjaajien välisen

yhteistyön sujuvuudelle

4 5 6 7 8 9

10

4. Koetko, että Minä olen tärkeä -pienryhmätoiminta, on ennaltaehkäisevää lastensuojelutyötä? Miten?

5. Koetko, että pienryhmän ohjauksesta on sinulle hyötyä tulevassa ammatissasi? Miten?

6. Kehitysideat, palaute, ajatuksia...

KIITOS VASTAUKSISTASI!

Liite 2

Arviointilomake Vanhemmat

Hyvät vanhemmat!

Poikanne on osallistunut poikien MINÄ OLEN TÄRKEÄ -projektin ryhmään syksystä alkaen. Nyt toivoisimme teidän arvioivan toimintaa alla olevien kysymysten avulla. Jokainen vastaus on tärkeä, sillä niitä käytetään Humanistisen ammattikorkeakoulun opiskelijan, Leena Laakson, opinnäytetyössä.

Tämän arviointilomakkeen tarkoituksena on saada lisää tietoa ja kehitysideoita lapsenne Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoimintaan liittyen. Haluaisimme kuulla Teidän, vanhempien, ajatuksia ja mielipiteitä Pelastakaa Lapset ry:n järjestämästä pienryhmätoiminnasta. Lomakkeen tietojen avulla pyrimme kehittämään toimintaamme sekä haluamme arvioida toimintamme tarpeellisuutta.

1. Antakaa arvosana seuraaville asioille. Käytämme kouluarvosana-asteikkoa, 4-10. (4=huonoin mahdollinen arvosana, 10=paras mahdollinen arvosana.) Kirjoita väittämien perään mielestäsi sopivin arvosana.

- Ryhmätoimintatilojen sijainti

- Ryhmän kokoontumisen ajankohta (pvm, klo.)

- Ryhmätoiminnan kesto (esim. kevät- ja syyslukukausi)
- Ryhmätoiminnan tiedottamisen selkeys
- Ryhmästä tiedottamisen riittävyys syksyllä
- Vanhemmille tarkoitettujen tapaamisten tarpeellisuus
- Ohjaajien ja vanhempien tapaamisten hyödyllisyys
- Ohjaajien ja vanhempien tapaamisten riittävyys
- Luottamus ohjaajiin
- Ohjaajien tapaamisen tärkeys
- Yhteydenpidon riittävyys teidän ja ohjaajien välillä
- Pelastakaa lapset ry:n pienryhmätoiminnan tärkeys

- Pelastakaa lapset ry:n pienryhmätoiminnan hyödyllisyys lapsenne tulevaisuutta ajatellen

2. Merkitkää seuraavien väittämien perään mielestäsi sopivin vaihtoehto. (1= Täysin eri mieltä, 2= Jokseenkin eri mieltä, 3= En osaa sanoa, 4= Jokseenkin samaa mieltä, 5= Täysin samaa mieltä.)

- Lapseni on saanut uusia kavereita ryhmästä
- Lapseni lähtee mielellään ryhmään
- Lapseni osallistuu myös muuhun ryhmätoimintaan (myös Pelastakaa lapset ry:n ulkopuoliset)
- Lapseni käy erilaisissa harrastustoiminnoissa

3. Mitä mieltä olet ryhmätoiminnan maksuttomuudesta? Olisitko valmis maksamaan pienen korvauksen lapsesi pienryhmätoimintaan osallistumisesta?

4. Merkitse vaihtoehdon kohdalle X, jos olisit valmis maksamaan kyseisestä harrastustoiminnasta, muutoin älä tee kenttään muutoksia.

Olisin valmis maksamaan

- elokuvissa käynnistä (lipun hinta)

- retkistä (esim. huvipuistoon)

- lasketteluretkistä (matkat, hissilippu, välineet jne.)

- keilauksesta

- ravintolassa käymisestä (ruuan hinta)

- muusta. Mistä?

5. Kehitysideat, palaute, ajatuksia...

Kiitos vastauksistanne!

Arviointilomake Yhteistyökumppanit

JOENSUUN PELASTAKAA LAPSET ry
MINÄ OLEN TÄRKEÄ -PROJEKTI
Pienryhmätoiminnan Arviointilomake

Teidän mielipiteenne on meille tärkeä.

Tämän arviointilomakkeen tarkoituksena on saada lisää tietoa ja kehitysideoita Joensuun Pelastakaa lapset ry:n Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoimintaan liittyen. Haluaisimme kuulla Teidän ajatuksianne ja mielipiteitänne Joensuun Pelastakaa Lapset ry:n järjestämästä pienryhmätoiminnasta. Lomakkeen tietojen avulla pyrimme kehittämään toimintaamme sekä haluamme arvioida toimintamme tarpeellisuutta.

1. Antakaa arvosana seuraaville asioille. Käytämme kouluarvosana-asteikkoa, 4-10. (4= huonoin mahdollinen arvosana, 10= paras mahdollinen arvosana.) **Lihavoikaa** mielestänne sopivin arvosana. Mikäli koet, että jokin kysymys ei liity suoraan työhösi, jätä vastaamatta ko. kohtaan.

- Kuinka ennaltaehkäisevänä lastensuojelutyönä pidät Minä olen tärkeä -pienryhmätoimintaa 4 5 6 7 8 9
10
- Kuinka turvallisena pidät em. toimintaa 4 5 6 7 8 9
10
- Kuinka luotettavana pidät em. toimintaa 4 5 6 7 8 9
10
- Pienryhmätoiminnan hyödyllisyys lapselle 4 5 6 7 8 9
10

- Kuinka tärkeänä työmuotona pidät
 pienryhmätoimintaa 4 5 6 7 8 9
 10
- Kuinka tyytyväinen olet Joensuussa tarjotun
 pienryhmätoiminnan määrään 4 5 6 7 8 9
 10
- Tyytyväisyys erityistä tukea tarvitseville lapsille
 tarkoitettun ryhmätoiminnan määrään 4 5 6 7 8 9
 10

2. Olisitteko työnantajatahonne valmis maksamaan Minä olen tärkeä – projektin pienryhmätoiminnasta harkinnanvaraista toimeentulotukea? (Vastaa mikäli koskee sinua.)

3. Ympyröi seuraavista vaihtoehdoista mielestänne sopivin vaihtoehto. (1= Täysin eri mieltä, 2= Jokseenkin eri mieltä, 3= En osaa sanoa, 4= Jokseenkin samaa mieltä, 5= Täysin samaa mieltä.)

- Yhteistyö Minä olen tärkeä –projektin
 projektityöntekijöiden kanssa on sujuvaa 1 2 3 4 5
- Toivoisin enemmän yhteistyötä
 projektityöntekijöiden kanssa 1 2 3 4 5
- Ryhmätoiminnasta tiedottaminen on ollut

riittävä	1	2	3	4	5
- Toivoisin, että projektityöntekijät					
tulisivat kertomaan toiminnasta työyhteisöni	1	2	3	4	5
- Minulle olisi tärkeää kuulla ryhmään ohjaamani					
lapsen kuulumisia suoraan ryhmän ohjaajalta	1	2	3	4	5
- Minä olen tärkeä -projektin pienryhmätoiminta					
on mielestäni ennaltaehkäisevää					
lastensuojelutyötä	1	2	3	4	5
- Lapsen huoltajalle on hyödyllistä kertoa ja mark-					
kinoida Minä olen tärkeä -pienryhmätoiminnasta	1	2	3	4	5
- Olen levittänyt tietoa Minä olen tärkeä pien-					
ryhmätoiminnasta	1	2	3	4	5

4. Onko mielestänne lasten ja nuorten pienryhmätoiminnalle riittävästi tarjontaa Joensuussa? (Kokemuksia...)

5. Onko mielestänne erityistä tukea tarvitsevien lasten pienryhmille enemmän tarvetta Joensuussa? (Kokemuksia...)

6. Kehittämideoita, palautetta, ajatuksia...

Kiitos vastauksistanne!